

PENSEO

N-ro 203

sept. / 2008

Monata Beletra Revueto en Esperanto
Honorita de Premio Grabowski, 1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 19-a jaro <http://www.elperno.cn/penseo/penlisto.htm>

William Butler Yeats (1869-1939)

KIAM VI ESTAS OLDA

Kiam vi estas olda kaj dormema
ĉe forno, prenu do la poemaron
kaj lante legu. Vian okulparon
mildan memoru en ombr' densa, prema.

Kiom multaj amis vin en junaĝo,
kaj vian belon, vere aŭ malvere;
sed unu pilgrim-animon prefere,
kaj sulkojn sur via falta vizaĝo.

Kapklino, ĉe ardaĵ forno-kaheloj,
murmuras pri la am' en foreskapo,
kiu promenas monte super kapo,
kaŝas vizaĝon sian inter steloj.

esp-igis **Guozhu** 2008-06-10

Kiam Vi Oldos

—laŭ ĉinesko Qinyuanchun*

I.

kiam oldos
vi grizeta
kun dormem-plen'
kapklinemante
ĉe la fajro
ĉi libreton
per la manpren'
legu lante
kaj prisonĝu
la intan rigardon sen
malĝojo
kaj densajn ombrojn
profundajn en

via okuleden'
kiom da
homoj sen ajn ĝen'
ŝatis momentojn
de gracila
via ĝojad'
kaj la bonven'
ŝatis vian
belon aŭ el
vera koro kun kompren'
aŭ el sent'
hipokrita kun
malvera ben'

II.

sed nur unu
en la mondo
fortika vir'
amis animon
pilgrimantan
vian kun pi'
kaj kun admir'
amis ĝenon
kaj ĉagrenon
sur viaj vangoj de bril'
ŝanĝemaj
ĉiam plenplenaj
je viv-aspir'

Kaj kapklinu sen dir'
murmure
kun eta suspir'
ĉe flamanta fajr'

kiel Amo
fuĝis foren
sen manakir'
en la montojn
superkapajn
kaj kaŝis sin kiel glir'
inter grup'
da steloj brilaj
sen ajna spir'

**Qinyuancun: ĉina fiksforma poemo el du strofoj po
13 versoj kun 444,5444,447,354 / 6, 35,5444,447,354
silaboj, laŭ rimaranĝo xxa, xxxa,xxa,xxa / a, xa,
xxa,xxa,xxa (x=senrima)*

elangligis **Vejdo**

Kiam Vi Oldos

— laŭ ĉinesko sopir-al-sudo*
kiam vi
oldos en futur'
plenplena je grizo kaj
dormemo sen ajn plezur'
kapkline nur

ĉe fajro
legu bonvole
ĉi libron de poemar'
lante kaj senparole
legu senfole

prisonĝu
ekrigardojn de
via pasinteco kaj
profundan ombraron ĉe
la okulmuze'

prisonĝu
kiom da homoj
ŝatis gracilajn movojn
viajn kaj kun sindonoj
kaj kun korbonoj

kaj ŝatis

vian belon jam
ĉu el hipokrita mav'
aŭ el la korfunda am'
kun softa akklam'

sed estis
unu sola vir'
li amis pilgriman en
vi animon kun sopir'
kaj ama aspir'

li arde
amis elkore
la ĉagrenojn de via
vangoj ŝanĝemaj hore
kvazaŭ aktore

klinu sin
ĉe fajro pie
murmuru kun pentdolor'
ke fuĝis amo strie
kaj senkonscie

en montojn
kaj kaŝis ŝtele
sian ĉarman vizaĝon
inter steloj malhele
flagraj ŝancele

**sopir-al-sudo: ĉina fiksforma poemo el 5 versoj de
35,77,5 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa,a (x= senrima).*

elangligis **Vejdo**

Ĉineske

Ardo

Rememoro pri rara Lampiro

— laŭ ĉinesko Busuanzi*
Per persona pen'
nia pionir'
sendis lumon de lampir'
kun persistaspir'.
Fama veteran',

verda la lampir'
brilas ĉie kun admir',
restas la eskvir' .

**Busuanzi: ĉina fiksfirma poemo el du strofoj po
4 versoj kun 55,75 silaboj, laŭ rimaranĝo xa,xa
(x=senrima)*

Vejdo

Drakboata Festo

—laŭ ĉinesko Tiaoxiaoling*

Remu, remu
Ne deflanken tremu.
Per kuniĝa peno
Ĝis fincela veno.
Nove, nove
Glate ĉionpove.

**Tiaoxiaoling: ĉina fiksfirma poemo el ses versoj de
4, 6; 6, 6; 4, 6 silaboj, laŭ rimaranĝo de aa,bb,cc. La
4-silabaj versoj konsistas el du ripetaj vortoj. Kaj la
unua vorto de la kvina verso devas esti el palindrome
ordigitaj silaboj de la lasta vorto de la kvara verso.
ekz. rimi-miri; mora-arom; nomo-mono; roso-soro.*

ZHU ZIQING (1898-1948)

PATRA DORSO

Pasis jam pli ol du jaroj de post mi lastfoje vidis patron, la vidon de kies dorso mi neniam forgesis. Tiun vintron forpasis avino kaj patro perdis sian laboron. Malfeliĉo neniam iras unuope. Mi veturis el Pekino rekte Xuzhou-on por alrapidi hejmen por la funebraĵoj kune kun patro. Kiam mi vidis patron en Xuzhou kaj la malordon en la korto, mi ekpensis pri avino kaj ne povis min deteni de larmoj. Patro diris, "Nun kiam la afero estas tiela, ne estu tiel afliktita. Feliĉe la ĉielo neniam fermos al ni ĉiujn elirejojn!"

Hejmen reveninte, patro forvendis la lombardaĵojn kaj pagis sian ŝuldon. Li ankaŭ pruntis monon bezonatan de la funebraĵoj. Tiujn tagojn la vivo en la familio estis tre malfacila, duone pro la funebraĵoj kaj duone

pro la senokupeco de patro. Patro volis veturi al Nankino por serĉi laboron tie post la funebraĵoj kaj mi estis revenonta al Pekino por studado, tial ni kune ekiris.

Kiam ni atingis Nankinon, kelkaj amikoj invitis min promeni kun ili en la urbo. En la sekvanta antaŭtagmezo mi devis pramiĝi trans Jangzi Riveron al Pukou kaj veturi norden posttagmeze. Patro diris, ke li estas tro okupita, por ke li diru adiaŭ al mi en la fervoja stacidomo, sed anstataŭe, li petis kelneron, kiun li bone konas, akompani min tien. Li postulis la kelneron fojfoje, eĉ zorgeme, ke li prizorgu min, sed ĉiamaniere patro ne povis esti trankvila kaj timis, ke tio ne taŭgos. Li ja hezitis por longe. Efektive, nenio min gravis, ĉar tiun jaron mi estis jam 20-jara kaj jam plurfoje veturis inter Pekino kaj hejmloko. Patro daŭre hezitis kaj finfine decidis, ke li mem akompanu min tien. Mi plurfoje malkonsilis al li tion fari, li tamen nur diris, "Tio ne gravas. Ili ne taŭgos por tien iri!"

Transirinte la Jangzion, ni eniris en la fervojan stacidomon. Dum mi aĉetis la bileton, patro zorgis pri mia pakaĵo. Estis tro da pakaĵo, ke li devu doni al la portistoj dankmonon kaj eĉ marĉandis kun ili. Min kredante saĝa, mi ne aprobis lian manieron marĉandi, sed nepre devis intermeti miajn vortojn. Post la marĉando estis interkonsentita, patro akompanis min en la vagonon. Li elektis por mi seĝon apud la pordo. Mi pretigis la sidlokon per purpura pelta palto, kiun li petis tajloron fari por mi. Li rekomendis al mi esti singarda dumvoje kaj zorgema dumnokte por ne esti trafita de malvarmumo. Li ankaŭ petis stevardon bone prizorgi min. Mi subridis je lia pedanteco, ĉar estis tutvane konfidi min al tiuj stevaroj, kiuj zorgas nur pri mono! Krome, ĉu tiu, kiu estas samaĝa kiel mi, ne povis sin prizorgi? Ho, kiam mi ekpensas tion hodiaŭ, mi tuj konscias, kiom tromemfida mi estis tiam!

